

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

z 30. mája 2018*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Výsady a imunity Európskej únie – Protokol č. 7 –
Článok 1 – Nevyhnutnosť predchádzajúceho povolenia Súdneho dvora – Štrukturálne fondy –
Finančná pomoc Európskej únie – Exekučné konanie voči vnútroštátnemu orgánu týkajúce sa súm
pochádzajúcich z tejto pomoci“

Vo veci C-370/16,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Tribunale di Novara (súd v Novare, Taliansko) z 21. januára 2016 a doručený Súdnemu dvoru 4. júla 2016, ktorý súvisí s konaním:

Bruno Dell'Acqua

proti

Eurocom Srl,

Regione Lombardia,

za účasti:

Renato Quattrocchi,

Antonella Pozzoli,

Loris Lucini,

Diego Chierici,

Nicoletta Malaraggia,

Elio Zonca,

Sonia Fusi,

Danilo Cattaneo,

Alberto Terraneo,

Luigi Luzzi,

* Jazyk konania: taliančina.

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predseda tretej komory L. Bay Larsen (spravodajca), sudcovia J. Malenovský, M. Safjan, D. Šváby a M. Vilaras,

generálna advokátka: J. Kokott,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- talianska vláda, v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci F. Di Matteo, avvocato dello Stato,
- Európska komisia, v zastúpení: P. Arenas a D. Nardi, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 26. júla 2017,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 1 poslednej vety Protokolu (č. 7) o výsadách a imunitách Európskej únie (Ú. v. EÚ C 83, 2010, s. 266, ďalej len „Protokol“).
- 2 Tento návrh bol predložený v rámci exekučného konania formou prikázania pohľadávky voči tretej osobe, teda Regione Lombardia (región Lombardsko, Taliansko), ktoré bolo začaté pánom Brunom Dell'Acquom voči spoločnosti Eurocom Srl.

Právny rámec

Protokol

- 3 V článku 1 poslednej vete Protokolu sa stanovuje, že „majetok a aktíva Únie nemôžu byť predmetom akéhokoľvek správneho alebo súdneho výkonu rozhodnutia bez povolenia Súdneho dvora“.

Nariadenie (ES) č. 1083/2006

- 4 Článok 1 nariadenia Rady (ES) č. 1083/2006 z 11. júla 2006, ktorým sa ustanovujú všeobecné ustanovenia o Európskom fonde regionálneho rozvoja, Európskom sociálnom fonde a kohéznom fonde a ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1260/1999 (Ú. v. EÚ L 210, 2006, s. 25), stanovuje, že toto nariadenie ustanovuje všeobecné pravidlá, ktorými sa spravuje Európsky fond regionálneho rozvoja (EFRR) a Európsky sociálny fond (ĚSF), ktoré sa spoločne nazývajú štrukturálne fondy.
- 5 Podľa článku 3 ods. 2 písm. a) tohto nariadenia „cieľ Konvergencia“, ktorý je zameraný na urýchlenie konvergencie najmenej rozvinutých členských štátov a regiónov, predstavuje prioritu štrukturálnych a kohéznych fondov (ďalej len „fondy“).

6 Článok 9 ods. 1 uvedeného nariadenia stanovuje:

„Fondy poskytujú pomoc, ktorá dopĺňa vnútroštátne akcie vrátane akcií na regionálnej a miestnej úrovni, pričom do nich začleňujú priority Spoločenstva.“

7 Podľa článku 11 ods. 1 nariadenia č. 1083/2006 „ciele fondov sa naplňajú v rámci úzkej spolupráce (ďalej len ‚partnerstvo‘) medzi Komisiou a každým členským štátom“.

8 Podľa článku 14 ods. 1 uvedeného nariadenia rozpočet Európskej únie pridelený fondom sa plní prostredníctvom spoločného riadenia členských štátov a Komisie.

9 Článok 32 ods. 1 nariadenia č. 1083/2006 stanovuje, že každý operačný program sa vzťahuje na obdobie od 1. januára 2007 do 31. decembra 2013. Každý operačný program je vypracovaný členským štátom podľa článku 32 ods. 2 tohto nariadenia a potom schválený Komisiou podľa ods. 4 a 5 uvedeného článku.

10 Podľa článku 37 ods. 1 písm. g) bodu iii) uvedeného nariadenia operačné programy týkajúce sa cieľa Konvergencia a cieľa Regionálna konkurencieschopnosť a zamestnanosť obsahujú informácie o príslušnom orgáne, ktorý prijíma platby od Komisie, a orgáne alebo orgánoch zodpovedných za uhrádzanie platieb prijímateľom.

11 Podľa článku 61 písm. a) nariadenia č. 1083/2006 certifikačný orgán operačného programu je zodpovedný najmä za zostavenie a predloženie certifikovaných výkazov výdavkov a žiadostí o platbu Komisii.

12 Článok 70 ods. 1 a 2 uvedeného nariadenia stanovuje:

„1. Členské štáty zodpovedajú za riadenie a kontrolu operačných programov najmä prostredníctvom týchto opatrení:

...

b) prevenciou, zisťovaním a nápravou nezrovnalostí a prípadne vymáhaním neoprávnene vyplatených súm spolu s úrokmi z omeškania. O týchto skutočnostiach, ako aj o priebežnom pokroku správnych a súdnych konaní informujú Komisiu.

2. Ak sa sumy neoprávnene vyplatené prijímateľovi nedajú vymôcť, členský štát je zodpovedný za vrátenie stratených súm do všeobecného rozpočtu Európskej únie, ak sa zistí, že k strate došlo jeho vinou alebo nedbanlivosťou.“

13 Článok 76 ods. 1 a 2 nariadenia č. 1083/2006 je formulovaný takto:

„1. Platby príspevku z fondov uskutočňuje Komisia v súlade s pridelenými rozpočtovými prostriedkami. Každá platba sa priradí k najstarším otvoreným rozpočtovým záväzkom príslušného fondu.

2. Platby majú formu zálohových platieb, priebežných platieb a záverečnej platby. Poukazujú sa orgánu, ktorý určí členský štát.“

14 Článok 80 tohto nariadenia stanovuje:

„Členské štáty sa presvedčia, že orgány zodpovedné za prevod platieb zabezpečujú, aby prijímatelia dostávali celú sumu verejného príspevku čo najrýchlejšie a v plnej výške. Nijaké sumy sa neodpočítavajú ani nezadržiavajú a nevyberajú sa žiadne ďalšie osobitné poplatky alebo iné poplatky s rovnakým účinkom, ktoré by znižovali tieto sumy pre prijímateľov.“

15 Článok 93 ods. 1 a 3 uvedeného nariadenia stanovuje:

„1. Komisia automaticky zruší akúkoľvek časť rozpočtového záväzku v operačnom programe, ktorá sa nepoužila na zálohovú platbu alebo na priebežné platby, alebo pre ktoré nebola zaslaná žiadosť o platbu v súlade s článkom 86 do 31. decembra druhého roku nasledujúceho po roku prijatia rozpočtového záväzku v rámci programu s výnimkou uvedenou v odseku 2.

...

3. Časť rozpočtových záväzkov, ktorá je 31. decembra 2015 stále otvorená, sa automaticky zruší, ak Komisia na ňu nedostane prijateľnú žiadosť o platbu do 31. marca 2017.“

16 Článok 93 ods. 1 nariadenia č. 1083/2006, zmeneného nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 539/2010 zo 16. júna 2010 (Ú. v. ES L 158, 2010, s. 1), znie:

„Komisia automaticky zruší viazanosť akejkoľvek časti sumy vypočítanej v súlade s druhým pododsekom v operačnom programe, ktorá sa nepoužila na zálohovú platbu alebo na priebežné platby, alebo pre ktorú nebola zaslaná žiadosť o platbu v súlade s článkom 86 do 31. decembra druhého roku nasledujúceho po roku prijatia rozpočtového záväzku v rámci programu, s výnimkou uvedenou v odseku 2.

Na účely automatického zrušenia záväzku Komisia vypočíta sumu pripočítaním jednej šestiny ročného rozpočtového záväzku týkajúceho sa celej výšky ročného príspevku na rok 2007 ku každému z rozpočtových záväzkov na roky 2008 až 2013.“

Nariadenie (EÚ) č. 1303/2013

17 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1303/2013 zo 17. decembra 2013, ktorým sa stanovujú spoločné ustanovenia o Európskom fonde regionálneho rozvoja, Európskom sociálnom fonde, Kohéznom fonde, Európskom poľnohospodárskom fonde pre rozvoj vidieka a Európskom námornom a rybárskom fonde a ktorým sa stanovujú všeobecné ustanovenia o Európskom fonde regionálneho rozvoja, Európskom sociálnom fonde, Kohéznom fonde a Európskom námornom a rybárskom fonde, a ktorým sa zrušuje nariadenie č. 1083/2006 (Ú. v. EÚ L 347, 2013, s. 320) vo svojom článku 26 ods. 1 stanovuje:

„[EFRR, ESF, Kohézny fond, Európsky poľnohospodársky fond pre rozvoj vidieka a Európsky fond pre námorné otázky a rybné hospodárstvo, na ktoré sa vzťahuje spoločný rámec] sa vykonávajú prostredníctvom programov v súlade s partnerskou dohodou. Každý program sa vzťahuje na obdobie od 1. januára 2014 do 31. decembra 2020.“

18 Článok 132 ods. 1 tohto nariadenia stanovuje:

„V závislosti od dostupnosti finančných prostriedkov z predbežného financovania a priebežných platieb riadiaci orgán zabezpečí, aby prijímateľ dostal celú sumu oprávnených verejných výdavkov, ktorá je splatná v plnej výške najneskôr do 90 dní odo dňa predloženia žiadosti o platbu zo strany prijímateľa.

Žiadna suma sa nesmie odpočítat' ani zadržať a ani sa nesmie vyberať žiadny osobitný poplatok alebo iný poplatok s rovnakým účinkom, ktorý by sumy pre prijímateľov znižoval.“

19 Článok 152 ods. 1 uvedeného nariadenia stanovuje:

„1. Toto nariadenie nemá vplyv na pokračovanie ani na úpravu vrátane úplného alebo čiastočného zrušenia pomoci schválenej Komisiou na základe nariadenia (ES) č. 1083/2006 alebo akýchkoľvek iných právnych predpisov, ktoré sa uplatňujú na túto pomoc k 31. decembru 2013. Uvedené nariadenie alebo takéto iné uplatniteľné právne predpisy sa po 31. decembri 2013 naďalej uplatňujú na túto pomoc alebo na príslušné operácie až do ich skončenia. ...“

20 Článok 153 toho istého nariadenia stanovuje, že „bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 152“ sa nariadenie č. 1083/2006 s účinnosťou od 1. januára 2014 zrušuje.

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

21 Pán Dell'Acqua je veriteľom spoločnosti Eurocom. S cieľom vymôcť svoju pohľadávku požiadal Tribunale di Novara (súd v Novare, Taliansko) o začatie exekučného konania formou prikázania pohľadávky voči regiónu Lombardsko, ktorý mal byť dlžníkom spoločnosti Eurocom.

22 Región Lombardsko uznal, že má voči spoločnosti Eurocom dlh, avšak vyhlásil, že tento dlh sa týka súm patriacich štrukturálnemu fondu ESF, ktoré sú osobitne určené na plnenie verejných cieľov rozvoja a podpory zamestnanosti a ktoré môže región použiť iba v prospech konečného prijímateľa, teda spoločnosti Eurocom. Podľa vyjadrenia regiónu Lombardsko sú teda tieto sumy podľa článku 80 nariadenia č. 1083/2006 nepostihnuteľné.

23 Pokiaľ ide o povahu dotknutých súm, žiadny z účastníkov konania vo veci samej nespochybnil pred vnútroštátnym súdom, že patria do rozsahu pôsobnosti uvedeného štrukturálneho fondu. Keďže vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania, sa domnieva, že sporné sumy „sú majetkom Spoločenstva alebo v každom prípade spojeným so Spoločenstvom“, položil si vzhľadom na článok 132 nariadenia č. 1303/2013, ktorý v podstate zodpovedá článku 80 nariadenia č. 1083/2006, otázku uplatniteľnosti článku 1 poslednej vety Protokolu na skutkové okolnosti prejednáwanej veci.

24 Za týchto podmienok Tribunale di Novara (súd v Novare) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Je predchádzajúce povolenie podľa článku 1 poslednej vety Protokolu nevyhnutné v prípade, ak pohľadávky vymáhané v rámci exekučného konania prikázaním pohľadávky už nie sú k dispozícii príslušnému orgánu Únie, ale sa už previedli na vnútroštátne platobné agentúry?“

O prejudiciálnej otázke

25 Na úvod treba konštatovať, že rozhodnutie vnútroštátneho súdu neuvádza obdobie financovania, na ktoré sa vzťahuje pohľadávka spoločnosti Eurocom voči regiónu Lombardsko. Preto Súdny dvor položil v tejto súvislosti Talianskej republike a Komisii otázku, aby zistil, či obdobie dotknuté v konaní vo veci samej patrí do pôsobnosti nariadenia č. 1083/2006 alebo nariadenia č. 1303/2013. Ako totiž vyplýva z článku 32 ods. 1 nariadenia č. 1083/2006, toto nariadenie sa vzťahuje na operačné programy na obdobie od roku 2007 do roku 2013, zatiaľ čo nariadenie č. 1303/2013 sa podľa svojho článku 26 ods. 1 vzťahuje na obdobia od roku 2014 do roku 2020.

- 26 Talianska republika, ako aj Komisia odpovedali, že pohľadávka v konaní vo veci samej patrí do regionálneho operačného programu pre región Lombardsko týkajúceho sa obdobia od roku 2007 do roku 2013.
- 27 V prejednávanej veci je potrebné konštatovať, že uvedeného programu sa týka rozhodnutie Komisie C(2007) 5465 zo 6. novembra 2007, ktoré bolo prijaté po predložení návrhu týkajúceho sa tohto programu Talianskou republikou a ktorého adresátom je tento členský štát. Podľa článku 1 tohto rozhodnutia je regionálny operačný program pre región Lombardsko súčasťou programového obdobia od 1. januára 2007 do 31. decembra 2013.
- 28 V dôsledku toho treba dospieť k záveru, že v rámci prejednávanej veci je relevantné nariadenie č. 1083/2006.
- 29 Okrem toho Komisia na základe informácií získaných od regiónu Lombardsko vo svojej odpovedi jednak uviedla, že Talianska republika nepodala žiadnu žiadosť o spolufinancovanie zo strany Únie, pokiaľ ide o pohľadávky spoločnosti Eurocom, ktoré sú vymáhané, a jednak že vzhľadom na to, že koniec lehoty na podanie žiadosti o úhradu záverečnej platby na programové obdobie 2007 – 2013 je stanovený na 31. marca 2017 a uvedené pohľadávky neboli predmetom žiadosti o spolufinancovanie zo strany Únie, tieto pohľadávky majú byť v plnej miere pokryté z vnútroštátnych prostriedkov.
- 30 V tejto súvislosti treba konštatovať, že vnútroštátny súd výslovne vychádza z predpokladu, že sumy pohľadávky, ktorá je predmetom konania vo veci samej, pochádzajú z ESF.
- 31 Okrem toho podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora článok 267 ZFEÚ zavádza postup priamej spolupráce medzi Súdnyim dvorom a súdmi členských štátov. V rámci tohto postupu, ktorý vychádza z jednoznačného rozdelenia úloh medzi vnútroštátnymi súdmi a Súdnyim dvorom, je na posúdenie konkrétneho skutkového stavu príslušný vnútroštátny súd, ktorému prináleží, aby s prihliadnutím na osobitosti veci posúdil tak nevyhnutnosť prejudiciálneho rozhodnutia pre možnosť vydať svoj rozsudok, ako aj relevantnosť otázok, ktoré kladie Súdnemu dvoru, pričom Súdny dvor je oprávnený vyjadriť sa výlučne k výkladu alebo platnosti textu práva Únie na základe skutkového stavu, ktorý mu opísal vnútroštátny súd (pozri najmä rozsudok z 25. októbra 2017, Polbud – Wykonawstwo C-106/16, EU:C:2017:804, bod 27).
- 32 V dôsledku toho vnútroštátnemu súdu prináleží, aby v prípade potreby overil správnosť skutkových okolností relevantných pre vyriešenie sporu, ktorý prejednáva.
- 33 Vzhľadom na tieto úvodné pripomienky treba dospieť k záveru, že vnútroštátny súd sa svojou otázkou v podstate pýta, či článok 1 posledná veta Protokolu sa má vykladať v tom zmysle, že predchádzajúce povolenie Súdneho dvora je potrebné, ak tretia osoba začne exekučné konanie formou prikázania pohľadávky voči orgánu členského štátu, ktorý má zodpovedajúci dlh voči dlžníkovi tretej osoby, ktorý je prijímateľom finančných prostriedkov poskytovaných na vykonanie projektov spolufinancovaných z ESF.
- 34 V tejto súvislosti z ustálenej judikatúry vyplýva, že cieľom článku 1 Protokolu, ktorý stanovuje, že majetok a aktíva Únie nemôžu byť predmetom akéhokoľvek správneho alebo súdneho výkonu rozhodnutia bez povolenia Súdneho dvora, je vyhnúť sa tomu, aby vznikla prekážka činnosti a nezávislosti Únie. Zo znenia tohto článku vyplýva, že imunita vyplýva zo zákona a bráni tomu, aby bolo bez povolenia Súdneho dvora vykonané akékoľvek donucovacie opatrenie proti Únii, bez toho, aby sa príslušná inštitúcia musela výslovne odvolávať na ustanovenia článku 1 Protokolu (uznesenie z 29. septembra 2015, ANKO/Komisia, C-2/15 SA, neuvverejnené, EU:C:2015:670, bod 12 a citovaná judikatúra).

- 35 Talianska republika v prejednávanej veci tvrdí, že vzhľadom na skutočnosť, že sumy pochádzajúce z ESF sa musia použiť na určené výdavky, ako aj vzhľadom na povahu úloh zverených v tejto oblasti regiónu Lombardsko podľa práva Únie, je predchádzajúci súhlas Súdneho dvora nevyhnutný. Uvádza teda, že zdroje z fondov musia mať záväzný vzťah určenia s konkrétnymi výdavkami v tom zmysle, že tieto prostriedky musia byť určené na vykonávanie politík Únie a nemôžu byť použité na iný účel. Tento vzťah nie je prerušený v dôsledku prevodu uvedených zdrojov na vnútroštátne subjekty, ktoré sú považované len za riadiace orgány. Domnieva sa totiž, že vzťah určenia medzi zdrojmi a výdavkami zanikne až po úplnom splnení cieľa sledovaného Úniou, a teda len vtedy, keď sa sumy stanú vlastníctvom prijímateľa. Okrem toho vnútroštátne orgány spolupracujú na vykonávaní funkcie, ktorá patrí do právomoci orgánov Únie podľa modelu organizácie nepriameho vykonávania. Z toho vyplýva, že pri výkone tejto činnosti vnútroštátne orgány neplnia samostatnú funkciu, ale vďaka svojim vlastným legislatívnym a správny právomociam plnia európsku funkciu.
- 36 Táto argumentácia neobstoí.
- 37 V tejto súvislosti článok 76 ods. 1 a 2 nariadenia č. 1083/2006 stanovujú, že Komisia poukazuje príspevky z fondov, ktoré majú formu zálohových platieb, priebežných platieb a záverečnej platby, orgánu, ktorý určí členský štát. Ako vyplýva z článku 37 ods. 1 písm. g) bodu iii) tohto nariadenia, operačné programy týkajúce sa cieľa Konvergencia a cieľa Regionálna konkurencieschopnosť a zamestnanosť musia obsahovať informácie o príslušnom orgáne, ktorý prijíma platby od Komisie, a orgáne alebo orgánoch zodpovedných za uhrádzanie platieb prijímateľom.
- 38 Podľa článku 70 ods. 1 uvedeného nariadenia členské štáty zodpovedajú za riadenie a kontrolu operačných programov, najmä prevenciou, zisťovaním a nápravou nezrovnalostí, ako aj vymáhaním neoprávnene vyplatených súm. Ak sa sumy neoprávnene vyplatené prijímateľovi nedajú vymôcť, odsek 2 tohto článku 70 stanovuje, že členský štát je zodpovedný za vrátenie stratených súm do všeobecného rozpočtu Únie, ak sa zistí, že ku strate došlo jeho vinou alebo nedbanlivosťou.
- 39 Vzhľadom na to platby z fondov vykonané Komisiou v prospech členských štátov zahŕňajú prevod aktív z rozpočtu Únie do rozpočtov členských štátov.
- 40 Keďže tieto aktíva sú vyňaté z rozpočtu Únie a dané k dispozícii členským štátom, nemožno ich po ich vyplatení považovať za aktíva Únie podľa článku 1 poslednej vety Protokolu. Takýto výklad je podporený judikatúrou Súdneho dvora, podľa ktorej v prípade, že Komisia členskému štátu poskytla finančnú pomoc z niektorého fondu, tento štát musí byť považovaný za nositeľa práva na predmetnú finančnú pomoc (pozri analogicky rozsudok z 10. septembra 2009, Komisia/Ente per le Ville Vesuviane a Ente per le Ville Vesuviane/Komisia, C-445/07 P a C-455/07 P, EU:C:2009:529, bod 51).
- 41 Okolnosť, že takéto aktíva sú určené na vykonávanie politík Únie, je v tomto ohľade irelevantná.
- 42 Ako totiž tvrdila Komisia, podľa troch spôsobov vyplácania členským štátom stanovených nariadením č. 1083/2006 a pripomenutých v bode 37 tohto rozsudku, je spolufinancovanie z rozpočtu Únie určené na účely vykonávania celého operačného programu do rozpočtu členského štátu vo všeobecnosti, a nie prijímateľom konkrétnych projektov. Sumy pridelené z rozpočtu Únie na spolufinancovanie spadajú do rámca finančných možností členského štátu, ktoré sa pripájajú k ďalším zdrojom, ktoré členský štát potrebuje na zabezpečenie spolufinancovania a ktoré musí čerpať zo svojho štátneho rozpočtu. Okrem toho, ako vyplýva z nariadenia č. 1083/2006, a najmä z jeho článku 93 ods. 1 a 3, členský štát môže podľa vlastného uváženia upustiť od žiadosti o platbu finančnej pomoci, najmä z ESF.
- 43 Z nariadenia č. 1083/2006 preto vyplýva, že mechanizmus finančnej pomoci, ktorý stanovuje, nedáva riadiacemu orgánu alebo jeho veriteľom istotu, pokiaľ ide o možnosť, že určitý projekt získa spolufinancovanie z ESF.

- 44 Ustanovenia nariadenia č. 1083/2006 sa týkajú vzťahu medzi Komisiou a členským štátom, ale nevytvárajú priamu súvislosť medzi sumami vyplatenými členskému štátu z fondu, ako je ESF na jednej strane, a orgánmi, ktoré členský štát určí na riadenie financovaných intervencií, a konečnými prijímateľmi na strane druhej (pozri analogicky rozsudok z 10. septembra 2009, Komisia/Ente per le Ville Vesuviane a Ente per le Ville Vesuviane/Komisia, C-445/07 P a C-455/07 P, EU:C:2009:529, bod 48).
- 45 Ako v podstate uviedla generálna advokátka v bode 44 svojich návrhov, vzťah medzi spolufinancovaním, ktoré poskytuje Únia z ESF, a výkonom jednotlivých projektov je príliš nepriamy na to, aby sa dalo vychádzať z toho, že sumy, ktoré dlžia orgány členských štátov prijímateľom na realizáciu týchto projektov, sú aktívami Únie, a v dôsledku toho potrebujú exekučnú ochranu podľa článku 1 poslednej vety Protokolu, aby sa zabránilo narušeniu činnosti a nezávislosti Únie.
- 46 Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti je potrebné na položenú otázku odpovedať tak, že článok 1 posledná veta Protokolu sa má vykladať v tom zmysle, že predchádzajúce povolenie Súdneho dvora nie je potrebné, ak tretia osoba začne exekučné konanie formou príkázania pohľadávky voči orgánu členského štátu, ktorý má zodpovedajúci dlh voči dlžníkovi tretej osoby, ktorý je prijímateľom finančných prostriedkov poskytovaných na vykonávanie projektov spolufinancovaných z ESF.

O trovách

- 47 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol takto:

Článok 1 posledná veta Protokolu (č. 7) o výsadách a imunitách Európskej únie sa má vykladať v tom zmysle, že predchádzajúce povolenie Súdneho dvora nie je potrebné, ak tretia osoba začne exekučné konanie formou príkázania pohľadávky voči orgánu členského štátu, ktorý má zodpovedajúci dlh voči dlžníkovi tretej osoby, ktorý je prijímateľom finančných prostriedkov poskytovaných na vykonávanie projektov spolufinancovaných z Európskeho sociálneho fondu.

Podpisy